

[Jefsen Christensen.]

virker, at de samme Fag, som man har i Byskolerne, ikke er nødvendige derude. Den højtærede Undervisningsminister taler om Mangel paa Tillid fra Venstres Side til det kommunale Selvstyre i denne Sag. Naar vi nu faar en Lov, der siger, at vi inden 10 Aar skal gøre det og det, er jeg ikke sikker paa, at Mangelen paa Tillid ligger hos Venstre; det kunde være, den laa andre Steder. Det er jo nemlig mærkværdigt nok saaledes, at det nærmest er Byernes Folk, som har haft Bud efter denne Skolereform; det er hovedsagelig dem, som vil bestemme over Landsbyskolens Vilkaar. Naar Talen er om Frihed i disse Forhold og om Tillid til, at Kommunerne bygger deres Skolepolitik saaledes, som de efter de lokale Forhold finder det forsvarligt, rigtigt og formaalstjenligt, kan man sige, at den bygger dette Lovforslag ikke paa. Dette Lovforslag siger: I skal inden den og den Tid gøre det og det, og endvidere udvider Lovforslaget Fagkredsen med obligatoriske Fag. Jeg er nu ikke saa sikker paa, at dette fører til den store Forbedring af Folkeskolen, som man tænker sig. I de sønderjyske Landsdele f. Eks., hvor vi har haft et ret udvidet Timetal til de elementære Fag og de almindelige Aandsfag, kan det godt tænkes, at de obligatoriske Fag, som nu føres ind paa Undervisningsplanen, kommer til at fortrænge nogle af de Fag, som vi i Forvejen finder at vi ikke har for mange Timer til; dette kan tænkes, fordi Kommunerne i en Tid som denne mener ad den Vej at kunne spare noget, blot de holder sig inden for det befalede Timetal. Jeg har en vis Ængstelse med Hensyn til denne Skolereforms Virkninger hos os.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det imidlertid ogsaa for at sige, at baade den højtærede Undervisningsminister og den ærede Ordfører for de Radikale (Gunnar Fog-Petersen) efter min Mening har taget paa den saglige Vilje til at naa et Resultat paa en noget forkert Maade. Vi har det jo nu saadan her i Landstinget, at Oppositionen maa være fuldkommen klar over — det vilde jeg ønske, vi var klar over i al vor Færd —, at vor Opgave er at øve saglig Indflydelse paa de Love, som vi ingen Magt har til at standse. Det er en saadan saglig Indflydelse, vi har søgt at øve fra Venstres Side baade i Folketinget og her i Landstinget — det har vi i det hele taget fra Oppositionens Side søgt. Jeg er ikke saa sikker paa, at vi uden samme Nødvendighedens Lov vilde have medvirket til Gen-

nemførelsen af en Lov, der siger „I skal“ paa adskillige Felter. Vi vil selvfølgelig søge at gøre dette „skal“ saa lempeligt som muligt, naar det skal være der. Jeg mener, at der er Forskel paa en Oppositions Opgaver, naar den har Magt til at standse en Sag, og naar den ikke har det. Naar den ved, at det drejer sig om at faa de Forslag, der foreligger, til at blive et Billede af det, Folket ønsker, og ikke blot et Udtryk for, hvad de, der i Øjeblikket har Magten, ønsker, er Opgaven at faa ind i Loven Udtryk for Synspunkterne i de Befolkingskredse, Oppositionen repræsenterer. Der er nogen Forskel paa dette og det at sige, at vi anser denne Lov for paakrævet og nødvendig.

Min Medvirken i denne Sag har været dikteret af det Synspunkt, at det til enhver Tid er vor Pligt at søge at opnaa det bedst mulige saglige Resultat og faa det bedst mulige Billede af, hvad der tjener Befolkningen, saa vidt vor Magt og Indflydelse ad Overbevisningens Vej naar; men ikke af det Synspunkt, at vi mener, at denne Lov er paakrævet og nødvendig for den Befolkning, den kommer til at gælde. Jeg har ønsket at sige dette, fordi jeg tror, at man, hvor man har Blik for det og Mulighed derfor, i Virkeligheden paa Forhaand er inde paa en Linie paa Folkeskolevæsenets Omraade, der gaar i Retning af en saa stærk Forbedring af vor Folkeskoleundervisning ad Frivillighedens Vej, som man har Evne og Kræfter til at gennemføre, og som man under Hensyn til de lokale Forhold mener det rigtigt at gennemføre, idet de naturlige Forhold i vort Land er saa forskellige, som de er.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, fordi jeg gerne vilde give Udtryk for det, jeg mener maa være Oppositionens saglige Opgave til enhver Tid ved Lovgivningsarbejdet, men ogsaa for at forvare mig imod, at man udnytter den gode Vilje paa en Maade, der ikke er helt rigtigt.

Ordføreren (H. P. Johansen): Det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen) gengav en Udtalelse af Hr. Hartvig Frisch. Jeg kender ikke denne Udtalelse og skal derfor lade den ligge. Men naar det ærede Medlem talte om Udviklingen paa Skolevæsenets Omraade i den sidste Menneskealder, vil jeg gøre opmærksom paa, at der er mange Eksempler paa, at de velstillede, de, der havde Magt og Indflydelse i Kommunen, har sendt deres Børn ind til Byerne og i ikke ringe Grad forsømt Landsbyskolen. Man har haft det